

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

ANTWERPEN | Twintig jaar lang daverde dit gevaarte. Het denderde er wekelijks bijna duizend edities van *KERK & leven* door. Miljoenen zinnen, blij en bezorgde berichten, levensverhalen en wereldnieuws. Sinds kort is hij niet meer, onze grote, daverende drukpers. Voorbijgedenderd door de vooruitgang, door de technologie. Als zijn opvolger straks aan het drukken slaat, fluisterend wellicht, zult u zien dat het blad een beetje mee verandert. Maar niet de zinnen, de blij en bezorgde, levensechte en wereldwijde zinnen.

Terug naar Amoras

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

Menig liefhebber van het klassieke stripverhaal zal zijn opgeschrikt bij de aankondiging dat Suske en Wiske opnieuw worden opgevoerd, ditmaal als volwassenen in een grafische novelle voor volwassenen. Het album heet *Amoras 2047. Suske en Wiske, The Saga Unfolds* en zou „veel brutaler” zijn dan het oorspronkelijke. Brutaler? Ik weet niet of dat de geestelijke vader van Suske en Wiske genoeg zou hebben gedaan.

Willy Vandersteen ging kort na de Tweede Wereldoorlog, op vraag van Hergé, ook voor het stripweekblad *Kuifje* tekenen. Georges Remi was aanvankelijk gecharmeerd door de humor van de Antwerpse tekenaar. Hij noemde Vandersteen zelfs „de Bruegel van het stripverhaal”, maar toch bleek dat Remi, die zich graag voordeed als iemand uit de betere stand, een personage als Lambik „te boertig” vond. Hergé hield zich graag op in de buurt van het koningshuis en liet elk nieuw album, voorzien van een sierlijke opdracht, naar Laken brengen. Aan de samenwerking tussen de jongen van de Antwerpse Seefhoek en de Brusselse dandy kwam een einde, ook al had Vandersteen bewezen dat hij met een verhaal als *Le prince Riri* ook ‘royals’ kon opvoeren. Hergé vond Vandersteens historische verhalen de beste, waarin hij niet helemaal ongelijk had. *Het Spaanse spook*, dat

voor het eerst in *Kuifje* verscheen van 1948 tot 1951, is ongetwijfeld een parel uit zijn oeuvre.

Zowel Hergé als Vandersteen waren niet zonder kleerscheuren uit de oorlog gekomen en hadden beiden enige moeite om opnieuw aan de slag te gaan. Hergé was echter veel meer begaan met zijn persoonlijke succes, liep de boekhandels af om er zich persoonlijk van te vergewissen dat zijn albums wel een goed zichtbare plaats hadden gekregen, terwijl Vandersteen daar veel minder mee bezig was.

Op 19 december 1945 verscheen in de krant *De Nieuwe Standaard* de eerste stripstrook van Willy Vandersteens *Op het eiland Amoras*. De tekenaar was pas gelukkig als hij achter zijn tekentafel zat. Zijn enige lange reis maakte Vandersteen in 1959 naar het Verre Oosten, in het gezelschap van *De Standaard*-reporter Maria Rosseels, wier reportages in de krant hij ook illustreerde. Toen ze terugkwamen met KLM – een van de vroegste product placements – stonden de douaneambtenaren hen op te wachten... om een handtekening te vragen.

Net zoals Hergé was Vandersteen niet te beroerd om zich te schikken naar de wensen van zijn lezers. Professor Barabas, bijvoorbeeld, was bij zijn eerste verschijning nog een vrij corpulente man, die bovendien stotterde. Vandersteen genas Barabas echter van die spraakstoornis nadat hij brieven had gekregen van

verontruste ouders die beweerden dat hun kinderen Barabas’ gestotter imiteerden. Barabas vindt in *Op het eiland Amoras* reeds de gyronef uit en beschikt over een vroege versie van de teletijdmachine.

Vond Hergé Vandersteens verhalen te Antwerps, de Nederlandse uitgever had in de Hollandse editie in 1959 alle verwijzingen naar Antwerpen en Vlaanderen omgezet naar Amsterdam en Nederland. Sommige plaatjes werden zelfs hertekend, zodat Amoras niet meer op Antwerpen leek, maar op Amsterdam. Suskes strijdkreet in het album is: „Antigoon vooruit!” In de originele versie luidde die strijdkreet: „Seefhoek vooruit!” In de Nederlandse versie van eind jaren 1950 riep hij dan weer: „Jordaan vooruit!”

Toen Hergé overleed, stond in zijn testament dat er geen nieuwe *Kuifje*-verhalen mochten verschijnen. Dat breekt de Studio Hergé en de erven vandaag zuur op. De lezers die Suske en Wiske als kind hebben leren kennen uit de krant, zullen altijd het onderscheid blijven maken tussen de verhalen die ten tijde van Vandersteen verschenen en de verhalen die door zijn opvolgers zijn gefabriceerd.

Kuifje is altijd een knaap gebleven. De stripwereld stond al op zijn kop toen Hergé ooit diens pofbroek verving door een jeans. Waarom Suske en Wiske zo nodig volwassen laten worden? ”